

[V. Knudsen.]

dig foranstaltning, der snart kan afvikles, og ingen vil sikkert være mere tilfreds hermed end eksportørerne selv, men på nuværende tidspunkt er der visse vanskeligheder, som må overvindes.

Vi havde forslaget til den gældende lov til behandling her i tinget i maj i fjor, og jeg udtalte dengang, at jeg måtte opfatte eksportkreditterne som en hjælp til selvhjælp, således at forstå, at eksportørerne løber en vis del af risikoen, hvis der bliver vanskeligheder med at få pengene hjem fra udlandet.

Under behandlingen i folketinget af det foreliggende lovforslag drøftedes risikomomentet for staten ved ydelsen af disse eksportkreditter, og af den højtærede handelsministers udtalelser der fremgår det, at der er et risikomoment, måske endda af et ikke helt ringe omfang. Jeg må gå ud fra, at såvel eksportøren som handelsministeriet nøje undersøger den udenlandske købers soliditet og kreditværdighed, inden kreditten bevilges, så at der er vished for, at eksportkreditter kun bevilges, når det anses for købmændsmæssigt forsvarligt. Trods al forsigtighed forstår jeg godt, at der kan blive tale om tab — ved al handel er der jo et risikomoment; også på finansieringens område —, men at opretholde en stor eksport er så betydningsfuldt for landet, både for beskæftigelsen og for fremskaffelse af valuta, at ydelsen af eksportkreditter under de nuværende vanskelige konkurrenceforhold må siges at være en rimelig og naturlig håndsrækning fra statsmagtens side overfor eksportørerne — trods den økonomiske risiko.

Ved det tilsvarende lovforslags behandling i fjor i dette høje ting og under den foreliggende sags behandling forleden i folketinget har der været meget på vanskelighederne med at få vore tilgodehavender for eksporten af navnlig industriprodukter til Sydamerika betalt, idet de pågældende lande forlanger meget høje priser for de varer, vi kunne tænke os at købe, væsentligt højere priser end verdensmarkedets priser for tilsvarende varer. Måske der i år er en

mulighed for at få en del af disse gamle tilgodehavender afviklet, idet i hvert fald et af de lande, som der her er tænkt på, i år har en ret stor kornhøst, hvoraf en væsentlig del skal afhændes til eksport.

Jeg tror ikke, vi her i landet i en nogenlunde nær fremtid får brug for at importere korn, i hvert fald ikke foderkorn, men korn kan jo sælges til mange lande, og jeg går ud fra, at hovedsagen er, at vi får en kurant vare, f. eks. korn, som betaling for vort tilgodehavende, og at man derefter kan sælge det på det internationale marked; med andre ord, der bør efter min mening ikke være nogen forpligtelse til at føre de varer, der fås for tilgodehavender; her til landet, hvis der ikke er brug for dem.

Jeg har nævnt denne mulighed for at få korn, men der er sikkert mange andre muligheder. Jeg vil gerne henstille til den højtærede handelsminister at benytte sig af danske købmænds virkestrang og erfaring. Et forsøg synes jeg bør gøres, og en undersøgelse af mulighederne har det gode ved sig, at den ikke koster noget. Det er måske overflødigt for mig at henlede opmærksomheden på disse muligheder. Jeg ved meget vel, at den højtærede handelsminister ikke blot er handelsminister, men tillige handelsens minister.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse i det høje ting.

Axel Christensen: Mit parti hilser med glæde det foreliggende lovforslag. Det giver udtryk for en beredvillig indstilling overfor de muligheder, der kan oparbejdes ved statens støtte i form af denne kredit til en udvidelse af eksporten. Denne kredit har der været mulighed for at opnå gennem en årrække, men nu er den særlig påkrævet. Jeg er ikke i tvivl om, at uden denne støtte fra statens side ville megen produktion her i landet gå i stå til stor skade for beskæftigelsen og for vor økonomi. Jeg kan derfor tilsige mit partis mest velvillige medvirken på dette område.

Vi håber, at også en del af de mindre industrivirksomheder herigennem kan blive